

Φθιώτιδος Συμεών: «Να επιλέξουμε να μείνουμε φίλοι με τον Νυμφίο Χριστό»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Σε πολλά σημεία της φωτιτικής γης βρέθηκε και την Μεγάλη Τετάρτη ο [Μητροπολίτης Φθιώτιδος](#) κ. Συμεών συνεχίζοντας την μεγάλη του ποιμαντική περιοδεία στο πλαίσιο της εορτής του Πάσχα.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών, το πρωί τέλεσε την τελευταία για φέτος Αρχιερατική Θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων Τιμίων Δώρων στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Παντελεήμονος της Λουτροπόλεως των Καμένων Βούρλων.

>

Τον Σεβασμιώτατο στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία πλαισίωσε ο πολίος

γέροντας Αρχιμανδρίτης π. Χριστοφόρος Κολοκυθάς, Προϊστάμενος του Ιερού Ναού, ενώ το Ιερό Αναλόγιο διηύθυνε ο πολίος Πρωτοψάλτης του Ναού κ. Γεώργιος Κυρμανίδης, παρουσία του Διευθυντού του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως «Γερμανός ο Μελωδός» Δρ. κ. Ανδρέας Ιωακείμ.

Στο κήρυγμά του ο κ. Συμεών αναφερόμενος στο **Τροπάριο της Κασσιανής** χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Τίθεται ένα παράδοξο και ένα παράλογο μυστήριο. Πως η παρθένος και αγνή ασκήτρια μοναχή μπόρεσε να αποτυπώσει και να εκφράσει ποιητικά, υμνολογικά, λογοτεχνικά την ψυχή και τον πόθο και τη λαχτάρα για μετάνοια και για ζωή αιώνιο μίας πόρνης και αμαρτωλού γυναίκας;

Αυτό κατέστη δυνατό, διότι η Κασσιανή η μοναχή δεν έμοιαζε σε τίποτα και δε μοιάζει σε τίποτα με τους τυπικά θρησκευομένους ανθρώπους, οι οποίοι ποτέ δεν θα κατανοήσουν έναν τελώνη, μία πόρνη, έναν αμαρτωλό, έναν ληστή, ο οποίος γίνεται πρώτος οικιστής του παραδείσου. Η **Κασσιανή** η μοναχή δεν χρειαζόταν κάποιος να αμφισβητήσει την καθαρότητά της, ούτε είχε ανάγκη να επιβεβαιωθεί και να επιβεβαιώσει την καθαρότητά της, αλλά είχε τη δύναμη να ζήσει αυτό που ζουν όλοι οι μοναχοί. Οι μοναχοί αυτό που διεκδικούν για τον εαυτό τους είναι πρωτείον αμαρτίας και όχι καθαρότητας. Όταν έλεγε ο **Μέγας Βασίλειος**: «γυνή μεν ουκ έχω, παρθένος δε ουκ ειμί», όταν όλοι οι Άγιοι της Εκκλησίας μας τολμούν με τόση παρρησία, το βλέπουμε στις ευχές της Θείας Μεταλήψεως, να αποκαλούν τον εαυτό τους άσωτο, πόρνο, αμαρτωλό, ληστή, χειρότερο της πόρνης, χειρότερον του ληστού, χειρότερον του ασώτου και ζητούν την οικτιρμοσύνη και το έλεος του Θεού, τι σημαίνει αυτό; Ότι ήτανε άσωτοι, ότι ήταν πόρνοι, ότι ήταν

αμαρτωλοί, απατεώνες, ληστές, κλέφτες; Όχι φυσικά. Αυτά τα έλεγαν οι άνθρωποι αυτοί και τα έγραφαν και τα πίστευαν, παρά το ότι ήταν σαν τον ήλιο σε σχέση με εμάς, οι οποίοι ήταν αστραφτεροί και πεντακάθαροι και πάναγνοι.

Ήταν όμως αστραφτεροί και πεντακάθαροι, γιατί είχαν αίσθηση αμαρτωλότητας, είχαν ταπεινή καρδιά, δεν είχαν την αίσθηση ότι είναι δίκαιοι, ότι είναι σεσωσμένοι, αλλά είχαν την αίσθηση ότι είναι ασθενείς και άρρωστοι που έχουν ανάγκη ιατρού. Αυτό είναι το μυστικό της πνευματικής ζωής. Να αισθάνεται ο άνθρωπος ότι η ψυχή του και η καρδιά του, ναι είναι πόρνη, ναι είναι βεβυθισμένη και απεγνωσμένη τη αμαρτία, ναι, ότι απέχει από το Θεό, ναι, ότι βρίσκεται μακριά από το Θεό και να αναζητεί με δάκρυα και με πόθο το έλεος του Θεού. «Όσον εγγίζει άνθρωπος Θεώ», μας λέει το Γεροντικό, «τοσούτον εαυτόν αμαρτωλόν βλέπει». Όσο πλησιάζει ο άνθρωπος το Θεό, τόσο περισσότερο βλέπει τον εαυτό του αμαρτωλό.

Όσο ο άνθρωπος ό πλησιάζει στο φως, όσο πλησιάζει στον προβολέα, που είναι ο Χριστός, τόσο περισσότερο φανερώνονται και οι βρωμιές του και οι ακαθαρσίες του και εκεί είναι που καλείται να αναζητήσει το έλεος του Θεού και να λάβει λύτρωση, άφεσιν αμαρτιών και ζωήν την αιώνιον.

Γι αυτόν ακριβώς το λόγο η Εκκλησία μας τολμά αυτή την περίοδο, αλλά και σε όλη μας τη ζωή ,να μας φέρει ως οδηγούς μας πνευματικούς όχι κάποιους δήθεν καθαρούς, όχι κάποιους δήθεν ευσεβείς, όχι κάποιους βαθιά θρησκευομένους αλλά μας φέρνει μία πόρνη και ένα ληστή. Τα κορυφαία πρόσωπα και παραδείγματα της Αγίας και Μεγάλης Εβδομάδος είναι η πόρνη και ο ληστής. Αυτό είναι συγκλονιστικό, δεν υπάρχει μεγαλύτερο σκάνδαλο και μεγαλύτερη επανάσταση από αυτό. Θα ακούμε πολλές φορές κάποιους να ομιλούν για επανάσταση ή να κατηγορούν την Εκκλησία για δήθεν συντηρητισμό, για οπισθοδρόμηση, για παλαιομοδίτικη αντίληψη. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη επανάσταση από αυτήν. Να φέρνει η Εκκλησία μας ως πνευματικούς μας οδηγούς και ως παράδειγμα στη ζωή μας την πόρνην και τον ληστήν.

Ως την πόρνην και ως τον ληστήν να προσέλθουμε να μεταλάβουμε Σώμα και Αίμα Χριστού και όχι ως δήθεν καθαροί, ως δήθεν ευσεβείς, ως δήθεν αψεγάδιαστοι, ως δήθεν ατσαλάκωτοι, αλλά τσαλακωμένοι, χτυπημένοι, πληγωμένοι, λερωμένοι ερχόμαστε να προσφέρουμε και την ακαθαρσία μας ακόμα, να προσφέρουμε και τη βρωμιά μας ακόμα, να προσφέρουμε όλο μας το «είναι» όπως είναι, να το προσφέρουμε στο πετραχήλι του πνευματικού μας, να το προσφέρουμε στο μυστήριο της μετανοίας, να το προσφέρουμε σε όλα τα μυστήρια της Αγίας μας Εκκλησίας, να προσφέρουμε το «είναι» μας για να γεμίσει με Χριστό και να γεμίσει με Ανάσταση».

Ακολουθώντας ο Σεβασμιώτατος κήρυξε τον Θείο Λόγο στα στελέχη της **Πυροσβεστικής Υπηρεσίας Στερεάς Ελλάδος** στην έδρα των Πυροσβεστικών Υπηρεσιών στην βιομηχανική περιοχή της Λαμίας, όπου στο Ιερό Παρεκκλήσιο των Αγίων Τριών Παίδων εν Καμίνω τελέσθηκε το Μυστήριο του Ιερού Ευαχελαίου, παρουσία των αξιωματικών, των υπαξιωματικών και των στελεχών της Πυροσβεστικής.

Το απόγευμα της Μ. Τετάρτης ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών ταξίδεψε στην Δυτική Φθιώτιδα και τέλεσε το Ιερό Μυστήριο του Ευχελαίου στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου της πόλεως **Μακρακώμης**.

Στο Ιερό Ευχέλαιο πιστοί κάθε ηλικίας και κυρίως παιδιά, κατέκλυσαν τον Ιερό Ναό και έσπευσαν να λάβουν την Αρχιερατική ευλογία και ευχή του Σεβασμιωτάτου. Τέλος, ο κ. Συμεών, παραμένοντας στην όμορφη Δυτική Φθιώτιδα, χοροστάτησε στην Ακολουθία του Νιπτήρος στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου Σπερχειάδος.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος ανέφερε:

«Ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός πορευόμενος προς το Πάθος συνομιλεί με όλους εμάς που μας αποκαλεί φίλους. Είναι συγκλονιστικό. Ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός, ο Δημιουργός του κόσμου, ο Ευεργέτης, ο Λυτρωτής καταδέχεται να είναι φίλος με εμάς και μας προσκαλεί να τηρήσουμε και να τιμήσουμε αυτή τη φιλία, για αυτό έρχεται να μας πει απόψε, ότι η φιλία διώχνει το φόβο, η φιλία αποδιώχνει την **ανασφάλεια**, η φιλία αποδιώχνει την απαισιοδοξία, να μη μπει **φόβος ανάμεσά μας**. Λέει ο Χριστός λίγο πριν το Πάθος: «μη φοβηθείτε φίλοι μου, μη με εγκαταλείψετε, αλλά να ενθυμείστε ότι αυτός που θέλει να γίνει πρώτος θα γίνει ο έσχατος πάντων, να ενθυμείστε ότι ο Δεσπότης ήρθε ως δούλος και ως διάκονος, δεν ήλθε ως εξουσιαστής, αλλά ήρθε ως Άρχων Ειρήνης, ως Πατέρας οικτιρμών», για αυτό μη σκανδαλιστείτε όταν δείτε τον ίδιο το Θεό να θανατώνεται από τον άνθρωπο, όταν δείτε τον Κτίστη να θανατώνεται από το κτίσμα, όταν δείτε το Δημιουργό να θανατώνεται από το δημιούργημα, μην το θεωρήσετε αδυναμία, μην το θεωρήσετε ήττα, μην το θεωρήσετε ως καταστροφή και απώλεια αλλά

αντίθετα αυτή είναι η δύναμη. Το Εσφαγμένο Αρνίο, η δύναμη Του είναι να ανεβαίνει πάνω στο Σταυρό και να σταυρώνεται για τους φίλους και φίλος του Ιησού είναι κάθε ψυχή, κάθε άνθρωπος, κάθε δημιουργήμα «υπερ ὧν Χριστός απέθανε.

Μας κάνει σε φιλία ο Χριστός για αυτό και μας λέει ότι αν θέλετε να είστε φίλοι μου και να καλείστε φίλοι μου, να με μιμηθείτε και τι σημαίνει να με μιμηθείτε: να με ακολουθήσετε στο δρόμο που εγώ χαράζω. Και ποιος είναι αυτός ο δρόμος; Είναι ο δρόμος της αγάπης, είναι ο δρόμος της **συγχώρευσης**, είναι ο δρόμος της **θυσίας**, ο **σταυρικός δρόμος**, αλλά μόνο αυτός ο δρόμος οδηγεί στην Ανάσταση και στη ζωή και στην αιωνιότητα. Αυτό είναι το προσκλητήριο του Νυμφίου Χριστού και το μεγάλο ερώτημα, το οποίο θα κληθούμε να απαντήσουμε όχι απόψε μόνο, ούτε μόνο την Μεγάλη Εβδομάδα, αλλά στη ζωή μας ολόκληρη. Όλη η ζωή μας είναι ένα σταυροδρόμι ανάμεσα στο σκοτάδι και στο φως, όλη μας η ζωή μας καλεί να επιλέξουμε να μείνουμε φίλοι με τον Νυμφίο Χριστό».

Στις Ιερές Ακολουθίες μεταξύ των πιστών παραβρέθηκαν: ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. **Γεώργιος Κοτρωνιάς**, ο Αντιπεριφερειάρχης Π.Ε. Φθιώτιδος κ. Ηλίας Σανίδας, οι εντεταλμένοι της Περιφέρειας κ. Ηλίας Κυρμανίδης και κ. Κωνσταντίνος Καραγιάννης, οι Δήμαρχοι, Καμένων Βούρλων κ. Ιωάννης Συκιώτης και Μακρακώμης κ. Γεώργιος Χαντζής με μέλη των Δημοτικών Συμβουλίων των δύο Δήμων, καθώς και εκπρόσωποι άλλων φορέων και συλλόγων του τόπου.

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου